

Fratres in fide.

Příbuzenské vazby staroboleslavského probošta P. Jana Alexia Čapka

Václav Černý

Abstract: The contribution uncovers a net of kinship bounds of P. Jan Alexius Čapek who served as the Arch-dean of Pilsen between 1671 and 1682. Sequentially it marks some of the significant relatives both from paternal and maternal line, while trying to characterize their lives' fortunes. The text does not even leave aside the emphasis which Jan Alexius Čapek put to his legacy in a collective memory.

Key words: Jan Alexius Čapek, Fridrich Bridel, Václav Vojtěch Čapek, Arch-dean, Dean and Provost, Pilsen, Vysoké Mýto, Stará Boleslav, genealogy

Úvod

O významném plzeňském arciděkanovi P. Janovi Alexiovi Čapkovi^{1]} nebylo doposud napsáno mnoho. Pokud je zmiňován starší literaturou, pak především ve vztahu k dějinám jeho rodného města Vysokého Mýta či pouze krátkým zápisem vážícím se k místům jeho působení.^{2]}

Právě ve Vysokém Mýtě byl vždy vnímán jako jeden z nejvýznamnějších rodáků. Uchování paměti na něj bylo v minulosti dáno především jeho odkazem, konkrétně jeho studijní nadací, kterou založil a díky níž mohlo studovat nemálo vysokomýtských chlapců, kterým by jinak s ohledem na sociální situaci jejich rodiny zůstala možnost vyššího vzdělání odepřena. Druhým důvodem jeho obecnější známosti jsou jeho činy na postu plzeňského arciděkana.

Základní cíle tohoto příspěvku byly dva. Na prvním místě chtěl autor setřídít a ozřejmit často rozporuplné zmínky o životních osudech Jana Alexia Čapka a jejich souvislostech. Na druhém místě chtěl rozkrýt a objasnit síť příbuzenských vztahů tohoto církevního hodnostáře, které měly zcela zásadní vliv na jeho životní směřování, literární činnost a v neposlední řadě církevní i světskou kariéru.

Životní osudy P. Jana Alexia Čapka

Jan Alexius Čapek se narodil v roce 1640 manželům Bartoloměji Čapkovi a Anně, dceři Václava Bridla. Ohledně jeho data narození však v literatuře panuje neshoda. Starší literatura uvádí jako datum křtu, potažmo narození 28. prosinec 1632,^{3]} přičemž toto datum je

1] Jméno se objevuje i ve variantě Jan Aleš Čapek.

2] Z literatury věnované dějinám Vysoké Mýta se krátce o Janu Alexiovi Čapkovi zmiňuje již Alois Vojtěch ŠEMBERA, *Wysoké Mýto, královské věnné město w Čechách*, Olomouc 1845, s. 123; Hermenegild JIREČEK, *Královské věnné město Vysoké Mýto*, Vysoké Mýto 1884, s. z.

3] Přestože o datu narození Jana Alexia Čapka jasně vypovídá nejstarší vysokomýtská matrika, panuje v něm v literatuře značný nesoulad. Jako první publikoval nesprávné datum narození Alois Vojtěch Šembera ve své knize *Wysoké Mýto, královské věnné město w Čechách*. Šembera uvádí jako jeho datum narození 28. prosinec 1632. Od Šembery toto chybné datum zřejmě převzal i Hermenegild Jireček a publikoval ho v práci *Královské věnné město Vysoké Mýto* vydané více než čtyřicet let po práci Šemberově.

přejímáno i současnými autory.^{4]} Za správné datum narození je nutné považovat rok 1640,^{5]} kdy „Bartolomějovi Čapkoví syna Jana“ pokřtili.^{6]}

Jan Alexius Čapek studoval coby alumnus jezuity spravovaného konviktu u sv. Bartoloměje v Praze z nadací císaře Ferdinanda II. na Karlo-Ferdinandově univerzitě. Již během studií přeložil spis Jana Nádasého „*Annus Christi crucifixi*“, který následně roku 1660 vyšel v Praze tiskem pod titulem „*Rok ukřižovaného Boha Ježíše na každý páteční den přes celý rok*“.^{7]} Antonín Škarka však plné autorství J. A. Čapka zpochybnil a došel k závěru, že značný podíl na tomto překladu měl P. Fridrich Bridel SJ, s jehož souhlasem neslo dílo „*nálepku jména cizího*“.^{8]} Studium postupně dosáhl J. A. Čapka stejně jako jeho bratr Václav Vojtěch hodnosti mistra filosofie i teologie.^{9]}

Po studiích v Jihlavě a v Praze, kde byl žákem Jana Bartoloměje Tannera,^{10]} se mu dostalo roku 1664 kněžského svěcení a byl vyslán do Kutné Hory, kde zastával post kaplana.^{11]} Roku 1667 byl ustanoven děkanem v Německém (dnes Havlíčkově) Brodě, kterým byl až do roku 1671.^{12]} Toho roku byl totiž jmenován arciděkanem v Plzni, přičemž se také stal vikářem Plzeňského kraje.^{13]}

4] Augustin ANDRLE, *Osobnosti Vysokého Mýta. 1310–2001*, Vysoké Mýto 2001, s. 41. Knihu rozhodně není možné označit za vhodný zdroj. Je sice nutné ocenit obrovský záběr a množství biografických dat, nicméně zejména u starších osobností se jedná o kompilát starších prací. To by samo o sobě u populární práce nebylo problémem, pokud by však autor přejímal svědomitě. Špatným pochopením textů starších prací, zejména z knihy *Královské věnné město Vysoké Mýto* od Hermenegilda Jirečka, vytváří autor mylné závěry v genealogické posloupnosti jednotlivých Čapků.

5] Důvody, proč je datum 28. prosince 1632 chybným, tkví v samotných matričních záznamech. Jestliže matkou Jana Aleše Čapka a jeho sourozenců byla Anna Bridlová, dcera Václava Bridla, městského písaře ve Vysokém Mýtě, a sestra Fridricha Bridela, známého českého barokního autora, musel se Jan Alexius Čapek narodit po roce 1637, kdy se jeho otec Bartoloměj Čapek s Annou oženil. Druhým důvodem, proč označit rok 1632 za chybný, je ten, že v samotném matričním zápisu není vlastně uveden otec dítěte. Zápis informuje pouze o tom, že bylo pokřtěno „*u Matouše Čapka pancharťe Jana*“. SOA Zámorsk, Sběrka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, inv. č. 10298, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 55r. Pro tento rok narození hovoří i záznam v Soupise poddaných podle víry z roku 1651 (dále SPPV), kde je Jan zachycen v jedenácti letech. Rovněž je v soupise zapsána i jeho starší sestra Magdalena, a to ve věku třinácti let, přičemž Magdalena se s jistotou narodila v roce 1638. Přes obecně známou nedůvěryhodnost SPPV, co se udaného věku týče, je možné jeho využití jako vodítka k určení správného data narození J. A. Čapka. Lenka MATUŠÍKOVÁ – Alena PAZDEROVÁ (ed.), *Soupis poddaných podle víry z roku 1651. Chrudimsko 2*, Praha 2001, s. 624.

6] Jeho kmotry byli Václav Pupeček, bohatý vysokomýtský řezník, Jan Vyskočil a Veronika Ferdinandka. Do matriky bohužel nebylo zapsáno přesné datum křtu, což se týká více ročníků v nejstarší vysokomýtské matrice. SOA Zámorsk, Sběrka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, inv. č. 10298, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 64r.

7] H. JIREČEK, *Královské věnné město*, s. z.

8] Antonín ŠKARKA, *Fridrich Bridel nový a neznámý*, Praha 1969, s. 142.

9] H. JIREČEK, *Královské věnné město*, s. z.

10] P. Jan Bartoloměj Tanner (17. 8. 1623, Plzeň – 4. 11. 1694, Praha) byl členem jezuitského řádu, do kterého vstoupil v roce 1645. V Praze vyučoval filozofii. Později působil v Olomouci, odkud se roku 1681 vrátil do Prahy, kde spravoval konvikt sv. Bartoloměje. Získal značnou důvěru, a tak od roku 1683 působil v pozici zповědníka pražského arcibiskupa Jana Bedřicha z Valdštejna. Kromě hagiografických spisů (např. *Život sv. Václava* či *Život Albrechta Chanovského z Dlouhé Vsi*) se věnoval tehdy populární genealogii. Zpracovával dějiny rodů z Valdštejna a ze Šternberka. Zasloužil se o zvelebení poutní cesty z Prahy do Staré Boleslavi, jejíž popis jím sepsaný je dnes nedocenitelný. *Ottova encyklopedie obecných vědomostí na CD-ROM, díl XXV. (T-Tzschirner)*, s. 77-78, heslo Tanner; Tomáš JÍLEK – Viktor VIKTORA, *Kulturní a duchovní vývoj v době baroka v západních Čechách*, in: Jan Kumpers (ed.), *Dějepis 18*, sborník katedry historie, Plzeň 2000, s. 41–54.

11] *Ottova encyklopedie obecných vědomostí na CD-ROM, díl V.(C-Čechůvky)*, s. 859, heslo Čapek.

12] Jan PRCHAL, *Biografický slovník Polenska*, Polná 2002, s. 18.

13] Plzeňští arciděkani stáli v čele plzeňského vikariátu s výjimkou let 1672–1673, kdy byl vikariát přejmenován

Během svého působení v Plzni se do historie zapsal hned několika skutky. Svůj literární talent vyjevil při sepsání spisu „*Miracula magnae Dei matris Mariae*“ věnovaného krásné kamenné soše Panny Marie v arciděkanském chrámu.^{14]} Velkou zásluhu měl na vystavění morového sloupu na dnešním Náměstí Republiky. Rozhodnutí o jeho výstavbě padlo při slavnostním procesí 22. září 1680, a sice jako dík za odvrácení morové epidemie, jež sužovala Čechy téhož roku a měla na svědomí smrt jeho bratra P. Jiřího Josefa Čapka a jejich strýce P. Fridricha Bridela v Kutné Hoře. V říjnu byly vyhloubeny základy morového sloupu a již 7. listopadu pak plzeňský arciděkan P. Jan Alexius Čapek spolu s primátorem Pavlem Martincem slavnostně položili základní kámen. Stavba morového sloupu byla dokončena následujícího roku.^{15]} Svou stopu v historii Plzně zanechal P. Jan Alexius Čapek i formou paměti své doby, které jsou dodnes uloženy v městském archivu,^{16]} či položením základního kamene městských železářských hutí v Horomyšlicích dne 25. května 1678, jehož se zhostil spolu s plzeňským primátorem Pavlem Martincem.^{17]}

V roce 1673 při příležitosti návštěvy císaře Leopolda I. v Plzni, který ve městě pobýval od 14. do 16. srpna,^{18]} jej arciděkan P. Jan Alexius Čapek přivítal v latině vedenou řečí.^{19]} V době svého působení na plzeňském arciděkanství získal P. Jan Alexius Čapek právo nosit biskupské pontifikálie i v ostatních plzeňských kostelech, nejen v hlavním chrámu sv. Bartoloměje.^{20]}

Když 30. prosince 1681 zemřel stávající probošt a děkan kolegiátní kapituly svatých Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi P. Jiří Vojtěch Aster,^{21]} byl novým proboštem v roce 1682 jmenován právě P. Jan Alexius Čapek. V pozici probošta a děkana kapituly zůstal Čapek až do konce svého života, tedy do roku 1695.^{22]} Jako nový probošt prý velmi dbal na zvelebování kapituly „*statky nevýnosné prodávaje a výnosné za to přikupuje*“.^{23]}

Díky nové pozici ve své církevní kariéře se P. Jan Alexius Čapek z postu staroboleslavského probošta stal i členem zemského sněmu za církevní stav a v roce 1682 byl jmenován do nové generální komise, která byla složena s ohledem na nutnost

na Poříčský. Josef Vítězslav ŠIMÁK (ed.), *Zpovědní seznamy arcidiecéze pražské z r. 1671–1725. IX., X. (Dílu 3. sv. 1). Plzeňsko a Loketsko*, Praha 1935, s. 4.

14] H. JIREČEK, *Královské věnné město*, s. z.

15] Ivan MARTINOVSKÝ a kol., *Dějiny Plzně v datech. Od prvních stop osídlení až po současnost*, Praha 2004, s. 88.

16] Archiv města Plzně, Liber memorabilium venerabilis domini Venceslai Adalberti Čapka [recte Joannis Alexii Čapka] I, inv. č. 424, sign. 1 f 12.

17] I. MARTINOVSKÝ a kol., *Dějiny*, s. 87.

18] Tamtéž.

19] <http://www.pozemkovyspolek.cz/clanky/1290-leopold-i> (9. srpna 2013).

20] http://web.quick.cz/fsvbart/stranky/historie_duchovni_spravy.html (9. srpna 2013).

21] P. Jiří Vojtěch Aster původem z Rakovníka stál v čele kapituly od roku 1667. Jan OULÍK, *Barokní znakové galerie. Heraldická prezentace šlechty, duchovenstva a měšťanstva, její interpretace a možnosti využití*, Diplomová práce Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, Praha 2012, s. 41.

22] Miroslav KRATOCHVÍL, *Kolegiátní kapitula ve Staré Boleslavi: hospodářské poměry v raném novověku*, Diplomová práce Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, Praha 2014, s. 112. Leona SALÁKOVÁ, *Kolegiátní kapitula sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi*, Diplomová práce Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy, Praha 2012, s. 53, 55.

23] H. JIREČEK, *Královské věnné město*, s. z. Jan Alexius Čapek odprodal části vsi Veltrus, Postřižina, Znojčic (v současnosti Zlončice) a Větrušic. V roce 1681 přikoupil ves Kluky u Mladé Boleslavi se čtyřmi grunty. M. KRATOCHVÍL, *Kolegiátní kapitula*, s. 112.

projednání změny způsobu financování kolatur a farností.^{24]} Za císaře Leopolda I. dosáhl P. Jan Alexius Čapek dokonce na hodnost královského rady.^{25]}

Během svého působení ve Staré Boleslavi sepsal Čapek kromě příručky pro poutníky putující do Staré Boleslavi „*Manuale Veteroboleslaviensis peregrini*“ (1684) také dvě knihy paměti staroboleslavské kapituly sv. Kosmy a Damiána.^{26]}

O tom, že Jan Alexius Čapek nezapomněl na své rodiště, svědčí i jeho účast při vysvěcení nového poutního kostela sv. Mikuláše u Vraclavi nedaleko Vysokého Mýta. Stalo se tak v roce 1688 a staroboleslavský probošt nově rozšířený poutní kostel u léčivého pramene vysvětil osobně.^{27]}

Dne 8. září 1692^{28]} založil P. Jan Alexius Čapek při konviktu sv. Bartoloměje v Praze studentskou nadaci pro své příbuzné z čapkovského rodu se základním jměním 2000 zlatých. Ještě Hermenegild Jireček uvádí roční výnos z nadace 200 zlatých,^{29]} ten se však postupně zvyšoval a v roce 1926 činil již 848 zlatých. Do zrušení většiny studijních nadací a přečerpání financí těchto nadací v období Protektorátu Čechy a Morava činil výnos 880 Kčs.^{30]} Podací právo k nadaci měla vysokomýtská městská rada a zásadní byla role místního děkana. Děkan ve Vysokém Mýtě měl totiž na základě matriční evidence a dalších materiálů uložených na děkanství ověřovat, posuzovat a odstupňovat příbuzenství jednotlivých kandidátů.

Odkazů P. Jana Alexia Čapka zůstalo zachováno více. Zachoval se zápis mešní nadace jím založené 30. března 1695, již jednak rozdělil svůj nemovitý majetek svým příbuzným, jednak je zavázal ke sloužení mši za své předky i sebe samotného. Takto zavázal svého bratrance a jmenovce Jana Alexia Čapka: „*Naproti tomu on Pan Jan Aleš Čapek, dědici a budoucí jeho povinni budou na časy budoucí a věčné každého roku osm mši svatých za mé rodiče, všechny v Pánu odpočívající přátele v Chrámě Páně sv. Vavřince u oltáře sv. Panny Barbory sloužiti dáti, a za sloužení jich každý rok čtyři zlatý rejnský. Pánům děkanům vysoko-mejstským odvozovati.*“^{31]}

Podobně zavázal druhého dědice a rovněž svého bratrance Jiřího Františka Bridla „*aby on s budoucími svými proti postoupení takových gruntů, za mé rodiče, též kdyby mě Pán Bůh z tohoto světa povolati ráčil, za mou milou duši, a za jiné všechny přátele každoročně dvanácte mši svatých v chrámě Páně pod titulem svatého Vavřince, na časy budoucí a věčné sloužiti dávati, a za ně šest zlat. Rejn. též dotčenému chrámu Páně na světlo dva Zlatý rejnský odvozovati povinen, a zavázán byl.*“^{32]}

24] Generální komise byla složena z Václava Bílka z Bílenberka a Jana Alexia Čapka za duchovní stav, Jana Jiřího Jáchyma Slavaty a Václava Karla Čabelického ze Soutic za panský stav, Jana Petra Hubryka z Hengersdorfu a Petra Mikuláše Straky z Nedabylic za stav rytířský. Za stav městský je doplňovali zástupci Starého a Nového města pražského Václav Salomon Friedecker a Nathanael Perlener. Jiří M. HAVLÍK, *Jan Bedřich z Valdštejna a jeho spory o daně na turecké války (1682–1694)*, Disertační práce Katedry dějin a didaktiky dějepisu Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy, Praha 2008, s. 75.

25] H. JIREČEK, *Královské věnné město*, s. z.

26] Tamtéž.

27] František LOSKOT, *Kronika vraclavská*, Praha 1908, s. 89.

28] H. JIREČEK, *Královské věnné město*, s. z.; A. V. ŠEMBERA, *Wysoké Mýto*, s. 55.

29] H. JIREČEK, *Královské věnné město*, s. qq.

30] V roce 1940. NA Praha, *Zemský úřad Praha – oddělení církevní, nadační a školské*, kniha 893, s. 357.

31] Jana OPPELTOVÁ – Věra SLAVÍKOVÁ, *Poklady farních archivů – 9. Zbožná nadání a knihy kolem nich*, Informace královohradecké diecéze XVIII, 2008, č. 10. Dostupné na <http://ikd.bihk.cz/index.php?ac=115> (3. července 2014). Za poskytnutí celého znění mešní nadace J. A. Čapka děkuji paní Mgr. Věře Slavíkové.

32] J. OPPELTOVÁ – V. SLAVÍKOVÁ, *Poklady*, s. 10.

Dochovala se i závěť Jana Alexia Čapka, kterou sepsal den před svým úmrtím 19. května 1695.^{33]}

Podobně jako u data narození, je možné se i u data úmrtí P. Jana Alexia Čapka setkat s několika možnými letopočty, a to s roky 1684, 1685 a 1695. Otázkou zůstává, jak mohla takováto nejednotnost vzniknout, neboť zápis v matrice zemřelých farnosti Stará Boleslav, kde Jan Alexius Čapek zemřel, je nezpochybnitelný. Přesto občas někteří z autorů chybně uvedli jako rok úmrtí 1684^{34]} případně i rok 1685.^{35]} Ovšem dle zápisu v matriční knize farnosti Stará Boleslav zemřel až v roce 1695, a to 20. května. Pohřben byl 23. května do krypty ve Staré Boleslavi.^{36]}

Tabulka č. 1: Přehled působení P. Jana Alexia Čapka

Lokalita	Roky působení	Pozice
Kutná Hora	1664–1667	Kaplan
Havlíčkův Brod	1667–1671	Děkan
Plzeň	1671–1682	Arciděkan a vikář plzeňského kraje
Stará Boleslav	1682–1695	Probošt a děkan kolegiátní kapituly sv. Kosmy a Damiána

33] Čapek v ní mimo jiné pamatoval i na svého švagra Jana Černého, kterému odkázal 50 zlatých. SOA Praha, Kapitula sv. Kosmy a Damiána, Stará Boleslav, inv. č. 435, kart. 29. Poslední vůli částečně formou fotografie v příloze zpřístupnila Adéla BRODŇANSKÁ, *Dějiny staroboleslavské kolegiátní kapituly: místní tradice a realita*, Bakalářská práce Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy, Praha 2015, s. 106.

34] Tento rok ve své práci uvádí Jan PRCHAL, *Biografický slovník*, s. 18. Se stejným datem pracuje i článek Václav SKÁLA – Jan PRCHAL, *Bedřich Bridel – barokní básník*, *Polensko* 14, č. 2, 2005, s. 23. Rok 1684 je uveden rovněž v Ottově slovníku naučném. *Ottova encyklopedie obecných vědomostí na CD-ROM, díl V.(C-Čechůvky)*, s. 859, heslo Čapek.

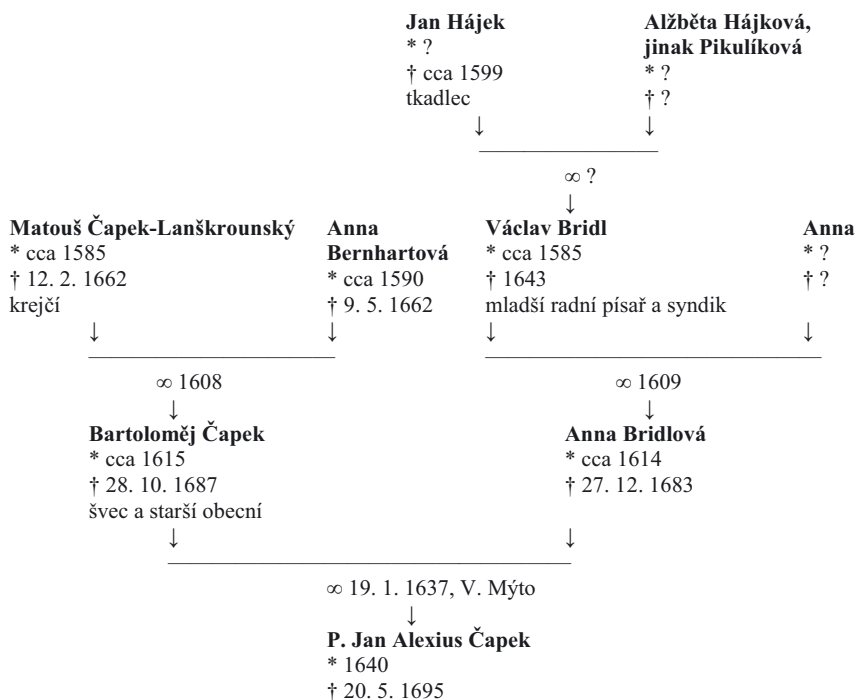
35] Tento rok je uveden v databázi ABART: <http://en.isabart.org/person/106585> (6. října 2015). Rovněž ho ve své diplomové práci uvádí Jana KOLÁČNÁ, *Židé a město Plzeň v raném novověku*, Diplomová práce Katedry historie Univerzity Palackého v Olomouci, Olomouc 2008, s. 9.

36] Rok 1685 uvádí Naděžda MORÁVKOVÁ, *Miloslav Bělohávek a Plzeňská historická škola. Cesty plzeňského odborného dějepisectví. Část I. (Od počátků do roku 1965)*, Plzeň 2008, s. 17. Ovšem i v případě, že autor uvede správný rok, bývá uvedeno chybné datum. Místo 20. května, jak je uvedeno v matričním zápisu, je poznamenáno 22. května. SOA Praha, Sbirka matrik Středočeského kraje, FÚ Stará Boleslav, kniha č. 1, NOZ 1682–1730, fol. 249r. Datum chybně uvádí ve své publikaci Augustín ANDRLE, *Osobnosti*, s. 41. V této podobě ho uvádí i informační server městských knihoven v České Třebové a v Ústí nad Orlicí. <http://www.osobnostiregionu.cz/osoby/1013> (6. října 2015).

Příbuzenské vazby J. A. Čapka

Kvůli nepřístupnosti archivů měst Vysokého Mýta a Lanškrouna^{37]} bylo možné vysledovat přímé předky J. A. Čapka pouze velmi obtížně.^{38]} Z dostupných zdrojů byli dohledáni jeho předci ve dvou generacích a pouze v jednom případě pár prarodičů.

Genealogická tabulka č. 1: Vývod předků P. J. A. Čapka

37] Dle vyjádření Státního okresního archivu v Ústí nad Orlicí z 31. března 2014 nebude možné Archiv města Vysokého Mýta zpřístupnit ještě několik let. Důvodem je především jeho špatný technický stav a uložení mimo centrálu archivu, byť některé pamětní knihy z devatenáctého a první poloviny dvacátého století byly digitalizovány a umístěny na internetové stránky archivu. <http://vychodoceskearchivy.cz/ustinadorlici/ebadatelna/vysoke-myto> (28. října 2015).

38] Jediným vodítkem tak často zůstávají pouze práce regionálních historiků sepsané v období, kdy fondy ještě přístupné byly. To je i případ Archivu města Vysoké Mýto. Zde mají největší zásluhu historikové Radovan Dvořák a František Hyksa, kteří vypracovali a částečně publikovali dosud nepřekonanou historickou topografií města Vysokého Mýta, jejíž zbylé, již vypracované části se záhadně ztratily. Títož také publikovali i samostatně některé články založené na dnes nepřístupných fondech. František HYKSA – Radovan DVOŘÁK, *Historická topografie města Vysokého Mýta*, Vysoké Mýto 1984; Tíž, *Historická topografie města Vysokého Mýta (I.B Domy okolo náměstí – dokončení)*, Vysoké Mýto 1994; F. HYKSA, *Bedřich Bridelius z Vysokého Mýta*, Zpravodaj Genealogické a heraldické společnosti v Ústí nad Orlicí, 1980, č. 16–17, s. 180–182.

Předci a příbuzní z otcovy strany

Děd J. A. Čapka Matouš Čapek, též Lanškrounský^{39]} (cca 1603^{40]} – 12. 2. 1662, Vysoké Mýto^{41]}), byl krejčím.^{42]} V roce 1636, kdy byl Matouš Čapek zachycen v šosovních registrech, vlastnil dům na náměstí a dvůr po Kateřině Samkové s rolí.^{43]} Dle berní ruly vlastnil v roce 1654 Matouš chalupu, 6 strychů a 1 větel role a 114 ovcí.^{44]} Jeho manželkou byla Anna Bernhartová z Lanškrouna (cca 1590^{45]} – 9. 5. 1662, Vysoké Mýto^{46]}), se kterou se Matouš Čapek oženil v roce 1608.^{47]}

Z jejich manželství vzešlo minimálně sedm potomků doložených matriční evidencí a městskými knihami. Kromě otce J. A. Čapka, Bartoloměje, měl Matouš Čapek syny Václava Vojtěcha, Jiřího, Jana a dcery Magdalenu, Dorotu a Annu.

Z tet J. A. Čapka vstoupila do manželství nejdříve Anna, která se 24. listopadu 1632 provdala za Štěpána Sedláře.^{48]} Annu následovala 19. července 1644 Magdalena, která vstoupila do manželství s Václavem Turnovským, ševcem původem z Hradce Králové.^{49]} Nejpозději uzavřela manželství Dorota, se kterou se v roce 1647 oženil Mikuláš Lanškrounský.^{50]}

Strýce z otcovy strany měl J. A. Čapek tři. Jiří Čapek byl měšťanem a řezníkem. V roce 1652 se oženil se Zuzanou Šimáčkovou,^{51]} s níž měl nejméně deset potomků. Pozemkovým majetkem se řadil spíše k drobným vlastníkům, avšak mezi vlastníky ovcí stál na prvním místě se 188 kusy.^{52]} Ze synů Matouše Čapka zemřel Jiří nejdříve, a to již 31. prosince 1672.^{53]} Poněkud záhadnějším byl strýc Jan Čapek. Byl dvakrát ženatý, postupně vlastnil dva domy, které původně stály v jakémsi vysokomýtském „špalíčku“ v ploše dnešního náměstí.^{54]} Zemřel pak 22. ledna 1679.^{55]}

39] Takto je Matouš zmiňován v šosovních registrech z roku 1636, kdy mu patřil tzv. Chmelovský dům na vysokomýtském náměstí. F. HYKSA – R. DVOŘÁK, *Historická topografie města Vysokého Mýta*, s. 286.

40] Přibližný rok narození byl stanoven na základě udaného věku v Soupise poddaných podle víry z roku 1651 (dále SPPV). Je však nutné připomenout, že takovéto určení stáří dotyčné osoby bývá často velmi zavádějící. L. MATUŠÍKOVÁ – A. PAZDEROVÁ (ed.), *Soupis poddaných podle víry z roku 1651. Chrudimsko*, s. 610.

41] SOA Zámorsk, Sbirka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 215r.

42] NA Praha, Berní rula, Praha, inv. č. 13, sign. Berní rula 14, fol. 687r.

43] Nejpravděpodobněji Samkovský dvůr. F. HYKSA – R. DVOŘÁK, *Historická topografie města Vysokého Mýta*, s. 287.

44] NA Praha, Berní rula, Praha, inv. č. 13, sign. Berní rula 14, fol. 687r.

45] L. MATUŠÍKOVÁ – A. PAZDEROVÁ (ed.), *Soupis poddaných podle víry z roku 1651. Chrudimsko*, s. 610.

46] SOA Zámorsk, Sbirka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 215r.

47] Zde byl základním zdrojem výpis z matrik pro potřeby žadatelů čapkovských studijních nadací, které vyhotovoval a potvrdoval děkan ve Vysokém Mýtě. Opis dokládající rodné příjmení a původ Anny, ale i datum jejího sňatku s Matoušem Čapkem byl vyhotoven a úředně ověřen děkanským úřadem ve Vysokém Mýtě dne 20. listopadu 1879. Osobní archiv autora (dále OAA).

48] SOA Zámorsk, Sbirka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 4r.

49] Tamtéž, fol. 8r. Václav Turnovský s Magdalenou převzali po Matouši Čapkoví dům na náměstí tzv. Chmelovský, dnešní čp. 212. V jeho držení se poprvé připomíná v roce 1660. F. HYKSA – R. DVOŘÁK, *Historická topografie města Vysokého Mýta*, s. 286.

50] SOA Zámorsk, Sbirka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 9v.

51] Svatba se v chrámu sv. Vavřince ve Vysokém Mýtě uskutečnila 23. ledna. Tamtéž, fol. 14v.

52] Jiří Čapek vlastnil 3 strychy. Díky tomu, že osíval i společné plochy, sel 4 strychy na zimu a 3 strychy na jaře. Patřil mu také dvůr na předměstí. Kromě 188 kusů ovcí vlastnil 7 krav a 5 jalovic. NA Praha, Berní rula, Praha, inv. č. 13, sign. Berní rula 14.

53] SOA Zámorsk, Sbirka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 217v.

54] V roce 1658 spolu se svou první manželkou Annou Rettlovou, dcerou Jakuba Rettla Hustopečského, vysokomýtského šenkýře, koupil dům Kláskovský. V roce 1671 získal spolu se svou druhou manželkou Annou Hájkovou dům Vlaštovičkovský za 100 kop grošů míšeňských. F. HYKSA – R. DVOŘÁK, *Historická topografie města Vysokého Mýta*, s. 41, 43.

55] SOA Zámorsk, Sbirka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 220r.

Z pohledu pozdějších příbuzenských vazeb J. A. Čapka byl však důležitější Václav Vojtěch Čapek. Byl řečníkem stejně jako jeho bratr Jiří a v rámci městské samosprávy zastával post radního. Václav Vojtěch byl dvakrát ženatý. Poprvé se oženil roku 1650 s Markétou,^{56]} vdovou po rytmistru Antonínu Ginartovi.^{57]} Po její smrti v roce 1675^{58]} se Václav Vojtěch oženil podruhé. Následujícího roku^{59]} pojal za manželku Kateřinu, dceru Jana Charváta,^{60]} rychtáře a jednoho z nejbohatších měšťanů ve Vysokém Mýtě.^{61]}

Václav Vojtěch Čapek zplodil potomky v obou svazcích,^{62]} přesto se však do dějin více zapsali dva synové z druhého manželství, a to P. Jeroným Jan Alexius^{63]} a Vojtěch Václav Čapkovi.

Vojtěch Václav Čapek se narodil 31. března 1683^{64]} a zemřel 7. července 1745 ve Vysokém Mýtě.^{65]} Podobně jako jeho známější bratrance P. Jan Alexius Čapek a P. Václav Vojtěch Čapek vstoupil do paměti svou literární činností. Tato jeho tvorba byla výrazně ovlivněna životní zkušeností z mládí. Vojtěch Václav byl zřejmě jedním z prvních stipendistů, kteří během studií na gymnáziu při jezuitské koleji v Hradci Králové od roku 1693 čerpali peněžitou podporu ze studijní nadace jeho bratrance P. Václava Vojtěcha Čapka, děkana v Polné. V době svých studií v roce 1695 onemocněl těžkou zimnicí, kterou mu léky, jež mu byly podávány v jezuitské koleji, nedokázaly vyléčit. Když zimnice ani po čtvrt roce neustoupila, vydal se Vojtěch do rodného kraje a navštívil pramen u kostelíka sv. Mikuláše poblíž Vraclavi.^{66]} Jakmile užil vodu z pramene, zimnice, kterou opět další den očekával, odezněla.^{67]} Na oslavu a propagaci tohoto poutního místa se léčivým pramenem sepsal a vydal dva spisy. V roce 1722 vyšel jeho spis „*Fons Aequae Vitae*“^{68]} a roku 1731 spis „*Starobylá zdrávo-hojitelná studánka*“.^{69]}

56] SOA Zámorsk, Sbirka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609-1686, fol. 13r.

57] V matričním zápise z 12. září 1650 je Markéta uvedena jako „*wdowa po N: Antoninowi Retmistru*“. Až studium zápisů městských knih odhalilo skutečné příjmení jejího předchozího manžela. F. HYKSA – R. DVOŘÁK, *Historická topografie města Vysokého Mýta*, s. 264.

58] SOA Zámorsk, Sbirka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609-1686, fol. 218r.

59] Svatba se uskutečnila 28. června 1676. Tamtéž, fol. 31v.

60] Kateřina se narodila 19. dubna 1655. Tamtéž, fol. 102r.

61] V roce 1654 vlastnil Jan Charvát Sakovský dvůr na předměstí, dům na náměstí, 118 strychů a 3 větele rolí, 9 potahů, 9 krav, 14 jalovic, 93 ovcí a 3 svině. NA Praha, Berní rula, Praha, inv. č. 13, sign. Berní rula 14, fol. 688r.

62] Celkem zplodil Václav Vojtěch Čapek dle vysokomýtských matrik 13 potomků. Z manželství s Markétou Ginartovou se narodily děti: Magdalena, Jan Alexius, Ludmila, Magdalena, Justina a Antonín. S Kateřinou Charvátovou měl V. V. Čapek tyto potomky: Václava Bernata, Annu Žofii, P. Jeronýma Jana Alexia, Vojtěcha Václava, Kateřinu, Františka Matouše a Zikmunda Benedikta.

63] Těž Jarolím Jan Alexius.

64] SOA Zámorsk, Sbirka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609-1686, fol. 237v.

65] Tamtéž, sign. 2296, Z 1737-1784, fol. 57r.

66] Josef TRÍŠKA, *Osobnosti podorlické literatury*, Vysoké Mýto 1996, s. 78.

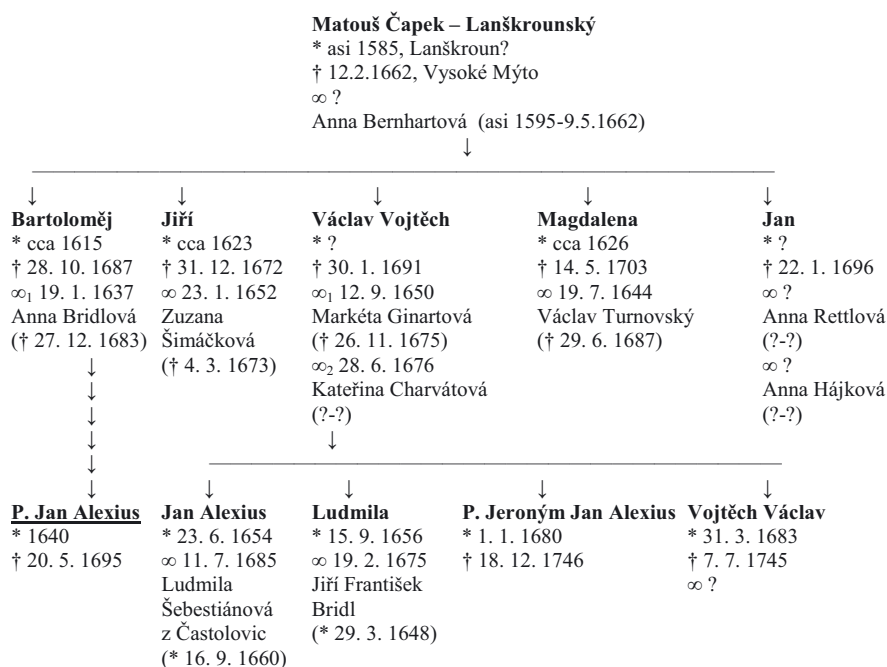
67] H. JIREČEK, *Královské věnné město*, s. aa.

68] Celým názvem: „*Fons aquae vitae, to jest: Starobylá a zdravohojitelná studnice svatého Mikuláše tak od okolních obyvatelův nad paměť lidskou nazvaná, v Království českém v kraji Chrudimském na gruntech král. věnného města Vysokého Mejta se vynacházející; kteréžto studnice starobylost, příležitost, zdravohojitelné mineralia, operací neb oučinkové a pravé užívání lázně též uzdravení nemocných v krátkosti sepsal Vojtěch Václav Čapek, měšténin a spoluradní králov. věnného města Vysokého Mejta. K tomu jsou připojené letanie, modlitby a písne k sv. Mikuláši, té lázně patronu. V jehožto kapli koná se pout tu neděli před sv. Duchem s plnomocnými odpůstkami.*“ Vytisťená v Hradci Králové nad Labem u Václava Jana Tibéli 1722. Jana KROUPOVÁ – Jana OPPELTOVÁ – Věra SLAVÍKOVÁ, *Prameny k poutnímu místu Vraclav u Vysokého Mýta. Kniha záračných uzdravení z let 1738-1811*, Orlické hory a Podorlicko 15, 2008, s. 237.

69] Celým názvem: „*Starobylá zdravohojitelná studánka, nyní lázeň svatého Mikuláše blíž vsi Vraclavě na gruntech králov. věnn. města Vysokého Mejta se vynacházející. Jejížto starobylost, příležitost, zdravohojitelné mineralia, oučinky a užívání v krátkosti jest sepsal Vojtěch Václav Čapek, měšténin a spoluradní. K tomu přidáno*

Vojtěch Václav Čapek dosáhl úspěšné kariéry v městské správě. Stal se radním a v roce 1739 je připomínán ve funkci hospodářského správce města Vysokého Mýta.^{70]}

Genealogická tabulka č. 2: Zjednodušené schéma příbuzných J. A. Čapka z otcovy strany

Jeho starším bratrem byl P. Jeroným Jan Alexius Čapek, který působil 41 let coby farář v Hradešicích na Klatovsku.^{71]} Narodil se 1. ledna 1681 ve Vysokém Mýtu^{72]} a zemřel 18. prosince 1746 v Hradešicích^{73]} Při svých studiích dosáhl titulu magistra filozofie. V roce 1725 odevzdal královskému věnnému městu Vysokému Mýtu 1000 zlatých rýnských, aby mohlo založit „*fundaci věčnou pro jednoho mládence z Rodu a Jména Čapkovského a v nedostatku těch, kterýkoliv z krevností příbuznějšího, aby takový kdekoliv o uzdravení nemocných, modlitby a písně k témuž s. Mikuláši. Kdežto se pout s plnomocným odpustky koná tu neděli před Svätým Duchem. Editio secunda.*“ J. KROUPOVÁ – J. OPPELTOVÁ – V. SLAVÍKOVÁ, *Prameny*, s. 237.

70] H. JIREČEK, *Královské věnné město*, s. aa.

71] Obec ležící 7,5 km od Horažďovic v bývalém okrese Klatovy. K měření vzdálenosti využít server www.mapy.cz (10. října 2015).

72] SOA Zámorsk, Sbíрка matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 227v.

73] SOA Plzeň, Sbíрка matrik západních Čech, FÚ Hradešice, kniha č. 4, NOZ 1740–1769, fol. 226r.

v jakémkoliv Gymnasiu neb Academii studovat anebo kdyby již některé školy byl vystudoval dále, a do vyšších škol přišel a studia prosequirovat mohl⁶.^{74]}

Předci a příbuzní z matčiny strany

Děd J. A. Čapka z matčiny strany Václav Bridl^{75]} byl významnou osobností vysokomýtské městské správy, neboť byl mladším městským písařem a syndikem. Z dostupných zdrojů nebylo bohužel možné zjistit, kdy se své funkce ujal a jak dlouho ji vykonával. Rodiči Václava Bridla byli podle analýzy městských knih provedené v osmdesátých letech minulého století Františkem Hyksou Jan Hájek, tkadlec, a Alžběta Hájková, jinak Pikulíková. Jan Hájek zemřel pravděpodobně v roce 1599, neboť předchozího roku naposledy zaplatil splátku za koupený dům.^{76]}

Václav Bridl se v roce 1609 oženil s Annou, doposud neznámého příjmení.^{77]} Manželé měli vícero potomků.^{78]} Pro příbuzenské vazby, které mohly ovlivnit J. A. Čapka, jsou z nich důležité dcery Anna a Marie a synové Fridrich, Bohuslav a Daniel. Druhou manželkou Václava Bridla byla Dorota, která se po Václavově smrti provdala za Jana Kidyše.^{79]} Podle většiny autorů byl Václav Bridl nekatolíkem, teprve po bitvě na Bílé hoře konvertoval ke katolictví.^{80]} Díky tomuto činu se mohl Václav Bridl v roce 1624 stát poručeným purkmistrem a rychtářem. Zemřel v roce 1643.^{81]} Na jeho údajné nekatolictví by mělo poukazovat i pojmenování syna Fridricha narozeného v roce 1619, údajně po Fridrichu Falckém.^{82]} Kromě dcery Anny a Marie, která se provdala za Josefa Bergera,^{83]} dosáhli významného postavení synové Bohuslav a Daniel.

74] Celý opis nadační listiny včetně německého překladu je uložen v NA Praha, Studentské nadace, Praha 1633 – 1910, inv. č. 700, kart. 2.

75] Příjmení se vyskytuje v mnoha variantách, z části díky osobnosti P. Fridricha Bridela. Dalšími variantami zápisu tohoto příjmení jsou Brydl, Brýdl, Bridl, Bridel či latinizovaná podoba Bridelius. Autor se rozhodl užívat variantu Bridl, užitou v matričním zápise z 19. ledna 1637 při sňatku Fridrichovy starší sestry Anny. SOA Zámorsk, Sběrka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 6v.

76] F. HYKSA, *Bedřich Bridelius*, s. 182.

77] Toto datum jako jediný uvádí Hermenegild Jireček. S ohledem na skutečnost, že v nejstarší matriční knize vedené od roku 1609 se zápis o tomto sňatku nenachází, musel Jireček vycházet z městských knih, které jsou bohužel v současnosti nepřístupné. H. JIREČEK, *Královské věnné město*, s. v.

78] Kromě zmíněných synů Fridricha, Bohuslava a Daniela měl Václav ještě syny Jana, Jiřího a Viléma. Jejich bližší osudy nejsou známy, avšak v době vyřizování Václavovy pozůstalosti byl Jan již více než 20 let neznámý a Vilém mrtev. F. HYKSA – R. DVOŘÁK, *Historická topografie města Vysokého Mýta*. (I.B), s. 32.

79] Svatba se uskutečnila ve Vysokém Mýtě 5. února 1647. SOA Zámorsk, Sběrka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 10r.

80] Podrobněji se touto otázkou zabýval zřejmě pouze Hyksa, který dokládá, že Václav Bridl zastupoval Vysoké Mýto při finančních jednáních v tehdejších Čechách. Hyksa soudí, že před porážkou druhého stavovského povstání bylo celé Vysoké Mýto nekatolické, o čemž bych si však dovolil pochybovat. F. HYKSA, *Bedřich Bridelius*, s. 180.

81] Jeho pozůstalost byla projednána 9. července 1643. Na značný majetek nashromážděný Václavem Bridlem poukazuje posmrtný inventář, který se dochoval. F. HYKSA – R. DVOŘÁK, *Historická topografie města Vysokého Mýta*. (I.B), s. 32.

82] F. HYKSA, *Bedřich Bridelius*, s. 180.

83] F. HYKSA – R. DVOŘÁK, *Historická topografie města Vysokého Mýta*. (I.B), s. 32.

Bohuslav Bridl se 24. listopadu 1652 oženil s Ludmilou, dcerou Pavla Špačka z Vysokého Mýta.^{84]} V manželství Bohuslava s Ludmilou se narodilo nejméně deset potomků.^{85]} Věnoval se řeznickému řemeslu a v době sepisování berní ruly patřil spíše mezi menší vlastníky.^{86]} V roce 1667 však koupil dům čp. 190 na náměstí, a to za 200 kop grošů míšeňských, který vlastnil až do své smrti 8. dubna 1695.^{87]}

Jeho bratr Daniel se oženil s Ludmilou neznámého původu, s níž měl šest dcer^{88]} a jediného syna Jiřího Františka. Daniel se stal vysokomýtským radním, avšak dle berní ruly nebyl výrazněji bohatší než jeho bratr Bohuslav, oproti němuž se stal profesí ševcem.^{89]} Stejně jako jeho bratr Bohuslav se i Daniel zařadil mezi nejvýznamnější měšťany koupí domu přímo na náměstí. V roce 1650 kupuje Daniel dům čp. 14 za 250 kop grošů míšeňských při závdavku 10 kop.^{90]} Daniel Bridl zemřel 13. října 1669.^{91]} Danielův syn Jiří František se oženil v roce 1675 s Ludmilou Čapkovou, dcerou Václava Vojtěcha Čapka, čímž došlo k druhému propojení obou rodů.^{92]} Nejmladší dcera Daniela Bridla Magdalena se v roce 1681 provdala za Matěje Jetmara,^{93]} jehož starší bratr Fridrich uzavřel o tři roky dříve sňatek s Magdalenou, dcerou Václava Vojtěcha Čapka, strýce J. A. Čapka.^{94]}

Největšího věhlasu ze všech potomků dosáhl syn Fridrich, který se narodil ve Vysokém Mýtě 1. dubna 1619.^{95]} Ve svých osmnácti letech vstoupil 26. října 1637 do jezuitského řádu a započal studia.^{96]} Po dvou letech noviciátu v Brně a jednom roce stráveném v Jindřichově Hradci studoval tři roky v Praze filozofii. V letech 1647–1650 vystudoval teologii a 20. března 1650 přijal kněžské svěcení.^{97]} Následující roky sám vyučoval na jezuitských kolejích v Jihlavě, Hradci Králové a v Praze poetiku a rétoriku. Dosáhl postu prefekta jezuitské tiskárny v pražském Klementinu, kde působil v letech 1657–1660. Zbytek života věnoval misionářské činnosti převážně ve východních a středních Čechách.^{98]} P. Fridrich Bridel SJ zemřel 15. října 1680 v Kutné Hoře,^{99]} když pomáhal nakaženým během morové epidemie.^{100]}

84] SOA Zámorsk, Sbirka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 15r.

85] Jmenovitě se po sobě narodili Vilém (1653), Fridrich (1655), Václav (1656), Anna (1658), Máří Magdalena (1660), Bohuslav (1662), Jan Alexius (1664), Kateřina (1665), Jiří (1670) a Václav Ignác (1672).

86] Dle berní ruly vlastnil Bohuslav 8 strychů rolí. NA Praha, Berní rula, Praha, inv. č. 13, sign. Berní rula 14.

87] SOA Zámorsk, Sbirka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2277, NOZ 1687–1717, fol. 308r.

88] Magdalena (1646), Anna (1650), Kateřina (1652), Ludmila (1654), Ludmila (1656), Magdalena (1660).

89] V roce 1654 vlastnil 13 strychů a 2 věrtele rolí, 3 krávy a 23 ovcí. NA Praha, Berní rula, Praha, inv. č. 13, sign. Berní rula 14.

90] Trhová smlouva je datována 26. září 1647. SOkA Ústí nad Orlicí, AM Vysoké Mýto, sign. A 4, fol. 13v.

91] SOA Zámorsk, Sbirka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 116v.

92] Spolu byli oddáni 19. ledna. Tamtéž, fol. 31r.

93] Oddáni 21. října. Tamtéž, fol. 37v.

94] Svatba se uskutečnila 11. října. Tamtéž, fol. 34v.

95] Jan KLÍMA (red.), *Vysoké Mýto. Tradice a současnost*, Vysoké Mýto 2004, s. 40.

96] Anna FECHTNEROVÁ, *Fridrich Bridelius v záznamech jezuitských katalogů*, in: Marie Škarpová a kol. (edd.), *Omnibus fiebat omnia. Kontexty života a díla Fridricha Bridelia SJ (1619–1680)*, Praha 2010 (= Antiqua Cuthna 4), s. 11.

97] Tamtéž, s. 12.

98] A. FECHTNEROVÁ, *Fridrich Bridelius*, s. 13.

99] SOA Praha, Sbirka matrik Středočeského kraje, FÚ Kutná Hora, kniha č. 1, NOZ 1660–1697, pag. 820.

100] Více informací o průběhu této morové epidemie v Kutné Hoře z demografického hlediska podává Radek HORÁK, *Demografické krize na konci 17. a v průběhu 18. století v Kutné Hoře*, HD 35, 2011, s. 147–301; Eduard MAUR, *Úvahy o moru roku 1680 v Kutné Hoře a okolí*, in: Vojtěch Vaněk – Jiří Kroupa (edd.), *Kutná Hora v době*

dvacátého století Josef Vašica.^{103]} Mnozí jej dokonce považují za největšího českého básníka před Karlem Hynkem Máchou.^{104]}

Rodina Bartoloměje a Anny Čapkových – sourozenci J. A. Čapka

Sňatek Bartoloměje Čapka s Annou Bridlovou byl sňatkem sociálně vyrovnaným, neboť majetkové zázemí rodin obou snoubenců ve Vysokém Mýtě se od sebe příliš nelišilo. Nicméně postavení tchána, Václava Bridla, pravděpodobně napomohlo vlastní kariéře Bartoloměje v městské samosprávě. Bartoloměj se tak stal starším obecním a v roce 1685 dosáhl i na post primátora města.^{105]}

Ruku v ruce s kariérním růstem šel i růst majetkový. Nejdříve Bartoloměj koupil v roce 1638 dům ve Vraclavské čtvrti, tzv. Truhlářčkovský,^{106]} který však v roce 1655, zřejmě v souvislosti s koupí nového domu, prodal bratru své manželky Bohuslavovi Bridlovi.^{107]} V roce 1653 získal Bartoloměj za 30 kop grošů míšeňských dvě pustá místa, Benátské a Havlíčkovské.^{108]} V roce 1655 získal koupí od Kryštofa Šebestyána z Častolovic za 210 kop grošů míšeňských dům Krušinovský, který později dostal čp. 13.^{109]} Majetkový vzestup otce J. A. Čapka dokládá i jeho pozůstalost, která byla oceněna na 1440 zlatých.^{110]}

Bartoloměj Čapek byl ženatý dvakrát. Poprvé s Annou Bridlovou, po jejíž smrti 27. prosince 1683^{111]} se oženil s jistou Annou Polexinou^{112]} (cca 1632 – 27. 10. 1712).^{113]} Z prvního manželství je známo nejméně jedenáct potomků.^{114]} Dospělosti se s jistotou

103] Z literatury, která je zaměřena na osobnosti a dílo Fridricha Bridela, je možné výběrově zmínit: Josef VAŠICA, *České literární baroko*, Praha 1938; Zdeněk KALISTA, *Bedřich Bridel. Kontext života a díla*, Neapol 1971; Antonín ŠKARKA, *Fridrich Bridel nový a neznámý*, Praha 1969; Lenka VALEŠOVÁ, *Fridrich Bridel – život a dílo*, Vlastivědný sborník Ústí nad Orlicí 5, 1994, s. 70–82; Jiří KROUPA, *F. Bridelius v zrcadle Catalogi triennales II*, Listy filologické 117, 1994, č. 1–2, s. 97–99. Na počátku devadesátých let souborně vydal tehdy známé Bridelovo dílo Milan KOPECKÝ (ed.), *Bedřich Bridel. Básnické dílo*, Praha 1994. O spojitosti Fridricha Bridelia a Bohuslava Balbína, vzniklé během jejich pražských studií, pojednává Martin SVATOŠ, *Zmínky o F. Bridelovi v korespondenci B. Balbína*, Listy filologické 117, 1994, č. 1–2, s. 100–102; Týž, *Řádové sliby jezuitů Fridricha Bridela a Bohuslava Balbína*, Listy filologické 119, 1996, č. 1–4, s. 162–167. Nejobsáhlejší informačním zdrojem o Fridrichu Bridelovi je sborník z konference jemu věnované, která se uskutečnila v Kutné Hoře: Marie ŠKARPOVÁ a kol., *Omnibus fiebat omnia. Kontexty života a díla Fridricha Bridelia SJ (1619–1680)*, Praha 2010 (= Antiqua Cuthna 4).

104] V. SKÁLA – J. PRCHAL, *Bedřich Bridel*, s. 25.

105] H. JIREČEK, *Královské věnné město*, s. 95.

106] SOKA Ústí nad Orlicí, AM Vysoké Mýto, sign. A 4, fol. 835v–836r.

107] Tamtéž, fol. 921r.

108] Tamtéž, fol. 165r.

109] F. HYKSA – R. DVOŘÁK, *Historická topografie města Vysokého Mýta*. (I.B), s. 8.

110] SOKA Ústí nad Orlicí, AM Vysoké Mýto, sign. A 6, fol. 963v–964r.

111] SOA Zámorsk, Sbirka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 222r.

112] Záznam o druhé svatbě Bartoloměje Čapka se nepodařilo nalézt. Anna Polexina byla v pramenech zachycena v souvislosti s pozůstalostním řízením po smrti Bartoloměje. Tehdy získala po zemřelém Bartoloměji dům na náměstí. F. HYKSA – R. DVOŘÁK, *Historická topografie města Vysokého Mýta*. (I.B), s. 8.

113] Přibližný rok narození Anny Polexiny vychází z věku, který jí byl přiřknut v době jejího úmrtí. V matričním zápise je zapsáno „stáří okolo 80 několik let“. SOA Zámorsk, Sbirka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2277, NOZ 1687–1717, fol. 345v.

114] S ohledem na charakter a mezerovitost počáteční matriční evidence ve Vysokém Mýtě se jména některých sourozenců J. A. Čapka zemřelých v dětství podařilo odhalit až díky jeho pamětem. Křestní zápisy některých

dožilo šest z nich. Čtyři sourozenci zemřeli v dětském věku^{115]} a osudy Viléma narozeného roku 1650^{116]} jsou nejasné, nicméně v době smrti otce již nebyl živ.^{117]}

Nejstarším dítětem byla dcera Magdalena, která se narodila 10. července 1638.^{118]} Jejím manželem se 23. října 1661 stal Jan Černý,^{119]} vysokomýtský měšťan a tkadlec, syn Václava Černého, místního sládky. Magdalena zemřela 22. května 1683.^{120]} Spolu měli celkem třináct potomků.^{121]}

Jako druhý v pořadí se roku 1640 narodil Jan Alexius, následován 26. září 1645 Václavem Vojtěchem.^{122]}

P. Václav Vojtěch Čapek byl po svém bratru Janu Alexiovi druhou nejvýraznější postavou mezi sourozenci. Stejně jako jeho starší bratr studoval v Praze na jezuitském semináři u sv. Bartoloměje coby alumnus.^{123]} Doktorský titul z filozofie, již studoval na Karlově univerzitě, mu byl udělen 18. června 1667.^{124]} O tři roky později byl 9. března 1670 pražským arcibiskupem Matoušem Ferdinandem Sobkem z Bílenberka vysvěcen na kněze a 13. dubna téhož roku mj. za asistence svého strýce P. Fridericha Bridela a bratra P. Jana Alexia Čapka sloužil svou primici.

Bakalářem svaté teologie se Václav Vojtěch stal 18. srpna 1670 a ještě téhož dne byl jmenován kaplanem kostela na Vyšehradě.^{125]} V říjnu 1670 byl jmenován přibyslavským farářem. Pouhé tři roky poté byl ustanoven na základě závazného návrhu patrona benefícia knížete Ferdinanda z Ditrichštejna^{126]} 28. prosince 1673 děkanem v Polné.^{127]}

V roce 1677 poslal polenský děkan P. Václav Vojtěch Čapek zprávu o stavu děkanství pro pražské arcibiskupství, podle které měl děkanský kostel Nanebevzetí Panny Marie (tehdy ještě Matky Boží) v Polné při sobě i filiální kostely sv. Mikuláše v Nížkově a sv. Jakuba ve Velké Losenici.^{128]} Podobně jako jeho bratr J. A. Čapek, zanechal i Václav Vojtěch literární památku. Roku 1680 založil a pak osobně vedl pamětní knihu děkanství

potomků Bartoloměje Čapka se nepodařilo vůbec nalézt, přičemž charakter většiny úmrtních zápisů je ve stylu: zemřelo *Čapka Bartoloměje pachole*.

115] Byli jimi Bedřich (1643–1648), Karel (1652–1654), Samuel (1654–1654) a Dorota (1655–1666).

116] SOA Zámorsk, Sběrka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 82r.

117] Bartoloměj Čapek zemřel 28. října 1687. F. HYKSA – R. DVOŘÁK, *Historická topografie města Vysokého Mýta*. (I.B), s. 8.

118] SOA Zámorsk, Sběrka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 62r.

119] Tamtéž, fol. 21r.

120] Tamtéž, fol. 221v.

121] Manželé měli syny Jana (1662), Jiřího (1664), Václava (1666), Františka Alexia (1668), Bohuslava Antonína (1671), Leopolda (1676), P. Jeronýma Ignáce (1679) a Samuela Filipa (1680). Z manželství se narodily dcery Kateřina (1669), Dorota (1673), Anna (1674–1685), Magdalena (1677) a Rozina (1682).

122] Filip PLAŠIL, *Historie děkanského chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Polné*, Polná 2007, s. 65. Panu JUDr. Filipovi Plašilovi děkuji za velmi cenné poznatky a zdroje vážící se k osobnosti P. Václava Vojtěcha Čapka.

123] Alumnus – v češtině chovanec alumnátu, tj. seminarista či student internátní školy.

124] Městské muzeum Polná, sign. Po-20/B/3085 – poznámky Karla Pražana. Výpisky Karla Pražana pocházejí zřejmě z pamětní knihy J. A. Čapka uložené dnes v Archivu města Plzně.

125] Městské muzeum Polná, sign. Po-20/B/3085 – poznámky Karla Pražana.

126] Knížeti V. V. Čapka po prověření doporučil vrchní hejtman dietrichsteinských panství Bedřich Vavřínc Smilkovský z Palmberka, který naopak knížeti výslovně nedoporučil jmenovat kanovníka Ignáce Wohlhaubtera. MZA Brno, F 188, inv. č. 1797, sign. G 1 10 6, kart. 138.

127] Dle vlastnoručního zápisu v matriční knize farnosti Polná. MZA Brno, E 67, FÚ Polná, sign. 6785, OZ 1656–1716, pag. 105.

128] F. PLAŠIL, *Historie*, s. 13.

„*Liber memorabilium ven. dom. V. A. Czapek ab anno 1680*“^{129]} a v češtině od roku 1688 vedenou pamětní knihu literátského kůru „*Album aneb Kniha Nábožného bratrstva kůru literátského založena Leta Panie 1688*“.^{130]}

Zásadní byl podíl P. Václava Vojtěcha Čapka na výstavbě nového děkanského chrámu v Polné. Na podzim roku 1699 se mu podařilo přesvědčit majitele panství knížete Leopolda Ignáce z Dietrichsteina o nutnosti jeho výstavby a počátkem následujícího roku bylo započato s bouráním starého kostela.^{131]} Dostavby chrámu se P. Václav Vojtěch Čapek již nedožil, neboť v době jeho úmrtí v roce 1701 byly dokončeny pouze základy. Samotný chrám byl dostavěn až na podzim roku 1707.^{132]}

Výraznou památku v Polné zanechal P. Václav Vojtěch Čapek v podobě Sieberových varhan, které byly pořízeny nákladem 1.950 zlatých z Václavovy pozůstalosti.^{133]}

V roce 1685 sám sebe P. Václav Vojtěch Čapek tituluje kanovníkem ve Staré Boleslavi^{134]} a byl jmenován apoštolským protonotářem.^{135]} Ve Staré Boleslavi také P. Václav Vojtěch Čapek dne 27. ledna 1701 zemřel. Pochován byl 31. ledna 1701 do krypty kolegiátní kapituly sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi.^{136]}

Tabulka č. 2: Přehled působení P. Václava Vojtěcha Čapka

Lokalita	Roky působení	Pozice
Vyšehrad	1670	Kaplan
Přibyslav	1670–1673	Farář
Polná	1673–1701	Děkan
Stará Boleslav	1685–1701	Kanovník a administrátor kolegiátní kapituly sv. Kosmy a Damiána

129] F. PLAŠIL, *Historie*, s. 65.

130] J. PRCHAL, *Biografický slovník*, s. 18.

131] F. PLAŠIL, *Historie*, s. 15.

132] J. PRCHAL, *Biografický slovník*, s. 18.

133] Varhany vytvořil Jan David Sieber a poprvé se rozezněly 7. září 1707 při slavnostním svěcení dokončeného, nově vystavěného děkanského chrámu. V současné době jsou tyto Sieberovy varhany největšími dochovanými varhanami domácí výroby v Čechách. <http://www.kzhp.cz/clanek/sieberovy-varhany-v-polne-zdenek-skoc-dopole-25> (11. srpna 2013); [http://cs.wikipedia.org/wiki/Kostel_Nanebevzet%C3%AD_Panny_Marie_\(Poln%C3%A1\)](http://cs.wikipedia.org/wiki/Kostel_Nanebevzet%C3%AD_Panny_Marie_(Poln%C3%A1)) (11. srpna 2013).

134] Takto zapsal sám sebe v matričním zápisu z 22. července 1685: „*důstojně velebného a vysoce učeného kněze Pana Václava Vojtěcha Čapka, starodávné kapituly staroboleslavské kanovníka, toho času pana děkana knížecího města Polné.*“ MZA Brno, E 67, FÚ Polná, sign. 6785, OZ 1656–1716, pag. 165. Vzhledem ke skutečnosti že děkanem v Polné zůstal až do své smrti, byl zřejmě pouze čestným kanovníkem.

135] S titulem apoštolského protonotáře je možné se u P. Václava Vojtěcha Čapka setkat v roce 1687 při dělení pozůstalosti po jeho zemřelém otci Bartolomějovi. SOkA Ústí nad Orlicí, AM Vysoké Mýto, sign. A 6, fol. 964r.

136] SOA Praha, Sbírká matrik Středočeského kraje, FÚ Stará Boleslav, kniha č. 1, NOZ 1682–1730, fol. 250v.

Dne 28. září 1691 založil P. Václav Vojtěch Čapek studentskou nadaci pro studenty gymnázia při jezuitské koleji v Hradci Králové, určenou pro potomky z rodů Čapků a Bridlů.^{137]} Základní kapitál nadace činil 1000 zl.^{138]} s ročním výnosem 128 zl. v roce 1884,^{139]} jenž se však měnil a v roce 1937 činil 400 korun.^{140]}

Ve své poslední vůli dal 1000 zlatých na zřízení mešní nadace ke kostelu v Polné za sebe a za svůj rod. V závěti dále odkázal 500 zlatých na obnovení špitálu ve Vysokém Mýtě, jenž byl zničen požárem v roce 1700, 500 zlatých chudým přátelům, které poškodil požár z roku 1700, 100 zlatých kostelu sv. Vavřince ve Vysokém Mýtě, 50 zlatých kostelu Nejsvětější Trojice taktéž ve Vysokém Mýtě, 200 zlatých kostelu sv. Mikuláše u Vraclavi a 300 zlatých kostelu sv. Václava ve Vraclavi.^{141]}

Do jezuitského řádu vstoupil zřejmě po vzoru svého strýce třetí z bratrů Čapků, P. Jiří Josef, který se narodil 2. ledna 1648.^{142]} Učinil tak po studiích na gymnáziu v Jihlavě v devatenácti letech 14. října 1667. Následovaly dva roky noviciátu v Brně a studium na jezuitském gymnáziu v Litoměřicích, ukončené roku 1670. Poté absolvoval tříleté studium filozofie v Praze. V letech 1674–1675 působil v Kutné Hoře na pozici profesora „*mediae chassis grammaticae*“^{143]} a zastával funkci hudebního prefekta.^{144]} Dva roky trvajících kurz teologie v Praze úspěšně zakončil roku 1677.^{145]}

V roce 1678 odešel do rezidence kutnohorských jezuitů v Golčově Jeníkově, kde tou dobou působil i jeho strýc P. Fridrich Bridel.^{146]} Odtud byl P. Jiří Josef Čapek povolán do Kutné Hory na místo P. Václava Tatýrka, zemřelého v souvislosti s morovou epidemií 10. září 1680,^{147]} avšak podlehl nákaze již po osmi dnech, 18. září.^{148]} Na památku jeho, strýce Fridricha Bridela a dvou dalších jezuitů,^{149]} kteří se stali oběťmi kutnohorské morové epidemie, nechal P. Jan Alexius Čapek v roce 1701 vyhotovit pamětní desku.^{150]}

Rodinný literární talent podporovaný jeho strýcem P. Fridrichem Bridelem se projevil ve spise „*Potěšení zarmoucených, s kterými všichni v zármutku, v neštěstí, v bídách, v chudobě, v nemocích, v soužení postavení lidé potěšiti se a vyraziti mohou. K potěšení urozený a statečný paní Eleonory Poxyny Lidmily Smilkovský, rozený*

137] V originálním latinském znění: „*unum aliquem, seu Adolescentem ex cognatis meis Alto-Mauta regia dotali Civitate, ex familia Čzapkiana, et in defectu illius de familia Brideliana.*“ NA Praha, České gubernium – Fundační komise, Praha, inv. č. 387, sign. K 23/3, kart. 255.

138] NA Praha, České gubernium – Fundační komise, Praha, inv. č. 387, sign. K 23/2, kart. 255.

139] H. JIREČEK, *Královské věnné město*, s. qq.

140] NA Praha, Zemský úřad Praha – oddělení církevní, nadační a školské, kniha 893, s. 359.

141] H. JIREČEK, *Královské věnné město*, s. aa.

142] Jiří KROUPA, *Bridelovsko-čapkovské variace I*, in: Vojtěch Vaněk – Jiří Kroupa (ed.), *Kutná Hora v době baroka*, Praha 2005 (=Antiqua Cuthna 1), s. 76. Pokřtěn byl 4. ledna. SOA Zámorsk, Sběrka matrik Východočeského kraje, FÚ Vysoké Mýto, sign. 2276, NOZ 1609–1686, fol. 75r.

143] J. KROUPA, *Bridelovsko-čapkovské variace I*, s. 76.

144] Tomasz JEŽ, *Seminarium divarum Barbarae et Rosaliae v Kutné Hoře: dobový kontext barokní tvorby Fridricha Bridelia*, in: Marie Škarpová a kol., *Omnibus fiebat omnia*, s. 149.

145] J. KROUPA, *Bridelovsko-čapkovské variace I*, s. 76.

146] Jana VANĚČKOVÁ – Vojtěch VANĚK, *Jezuitské rezidence na Časlavsku a Kutnohorsku a jejich současný stav*, in: Marie Škarpová a kol., *Omnibus fiebat omnia*, s. 288.

147] Bohumil HANUŠ, *Dějiny a působení jezuitského řádu kutnohorského*, Kutná Hora 2012, s. 65.

148] SOA Praha, Sběrka matrik Středočeského kraje, FÚ Kutná Hora, kniha č. 1, NOZ 1660–1697, pag. 812.

149] P. Janu Pergerovi a P. Václavu Tatýrkovi.

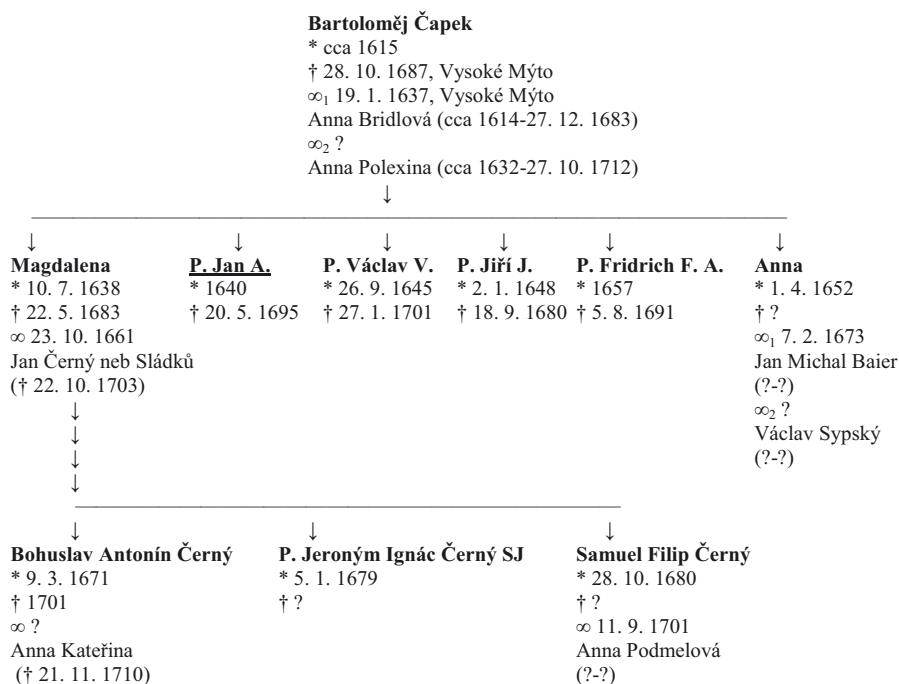
150] Blíže k desce Jiří ROHÁČEK, *K epigrafice Kutné Hory 17. a 18. století*, in: Marie Škarpová a kol., *Omnibus fiebat omnia*, s. 130–131.

z *Blauvensteinu*, z knížky *Anicia Manlia Severina Boëthia De consolatione philosophica sebraný a na česko vyložený léta 1678^{cc}*,^{151]} sepsaném již v Golčově Jenikově.^{152]}

Anna Čapková, narozená 1. dubna 1654, následovala svého bratra J. A. Čapka do Plzně. Zde se provdala nejprve 7. února 1673 za Jana Michala Bajera,^{153]} podruhé pak za Václava Sypského.^{154]}

Posledním z bratrů, který nastoupil církevní dráhu stejně jako ostatní, byl Friderich František Alexius. Narodil se v roce 1657, ovšem jeho další životní kroky nebyly dosud plně objasněny. P. Friderich František Alexius Čapek však zemřel 5. srpna 1691 v Praze na pozici staroboleslavského kaplana a pochován byl 6. srpna do krypty pod kostelem sv. Václava ve Staré Boleslavi.^{155]}

Genealogická tabulka 4: Zjednodušené schéma rodiny Bartoloměje Čapka

151] J. KROUPA, *Bridelovsko-čapkovské variace* I, s. 77.

152] Jiří Kroupa však po důkladném rozboru tohoto díla dochází k názoru, že se jedná o pozdní Bridelovo dílo, které sám Friderich Bridel záměrně skryl pod jménem svého synovce. Tamtéž, s. 85.

153] SOA Plzeň, Sbírká matrik západních Čech, FÚ Plzeň, kniha č. 21, O 1648–1689, pag. 106.

154] H. JIREČEK, *Královské věnné město*, s. z.

155] SOA Praha, Sbírká matrik Středočeského kraje, FÚ Stará Boleslav, kniha č. 1, NOZ 1682–1730, fol. 245v.

Závěr

Předchozí stránky prokázaly, jak složitá a rozvětvená byla síť příbuzenských vztahů plzeňského arciděkana a pozdějšího děkana a probošta kolegiální kapituly sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi P. Jana Alexia Čapka.

Síť příbuzenských vazeb měla a dodnes má pro každého člověka velký význam. Na život P. Jana Alexia Čapka měli vliv jak příbuzní z otcovy, tak zejména z matčiny strany. Nejvýraznější postavou v příbuzenstvu J. A. Čapka byl jeho strýc z matčiny strany P. Fridrich Bridel, jezuita, misionář a asi nejvýznamnější básník barokních Čech. Jistě byl pro mladé bratry Čapky vzorem, který bylo hodno následovat. Těžko jiným způsobem vysvětlit, že ze čtyř synů Bartoloměje Čapka, otce J. A. Čapka, jejichž osudy byly více či méně objasněny, si všichni zvolili církevní dráhu. Nejvýraznějšími z nich byli Jan Alexius a jeho bratr Václav Vojtěch, staroboleslavský kanovník, dlouholetý děkan v Polné a apoštolský protonotář.

U tří ze synovců Fridricha Bridela se rovněž projevil literární talent či touha zanechat paměti své doby. Bylo by složité odhadovat, jak by se byl býval tento „kulturní kapitál“, přenášený v rodině Čapkovsko-Bridlovské, mohl vyvíjet u bratra Jiřího Josefa, nebýt toho, že jeho život předčasně ukončila morová nákaza. S ohledem na literární projevy u bratrance bratří Čapků z otcovy strany Vojtěcha Václava Čapka, je možné, že Fridrich Bridel pouze napomohl jejich talentu.

Tím, co oba bratry a jejich bratrance P. Jeronýma Jana Alexia Čapka, dlouholetého hradešického faráře, zapsalo a uchovávalo v živé kolektivní paměti obyvatel jejich rodného města a zejména jejich pokrevních příbuzných, byly studijní nadace, které založili. Čapkovské nadace I, II a III byly až do první poloviny dvacátého století živou vzpomínkou na jejich zakladatele – filantropy, kteří vynaložili značné finanční prostředky, aby jejich chudší příbuzní mohli dosáhnout minimálně stejného vzdělání jako oni. Tím, že okupační úřady během druhé světové války tyto nadace, Čapkovské nevyjímaje, plánovaně likvidovaly a peníze těchto nadací zpronevěřily, byla násilně přerušena kontinuita rodové i kolektivní paměti.

Díky síti příbuzenských vztahů a pevnému zázemí měl plzeňský arciděkan Jan Alexius Čapek dobré výchozí podmínky pro svůj kariérní i duchovní růst, které dokázal v plné míře využít ve svůj prospěch.

Další perspektivy výzkumu Čapkových osudů a příbuzenských vazeb by mohla nabídnout podrobná analýza jeho pamětí uchovávaných Archivem města Plzně či fondu Kapitula sv. Kosmy a Damiána, Stará Boleslav uloženého ve Státním oblastním archivu v Praze.

Fratres in fide. The kin bounds of the Provost of Stará Boleslav P. Jan Alexius Čapek

Summary

A hereby presented contribution reveals a net of kin bounds of P. Jan Alexius Čapek (1640-1695) who served as the Arch-dean of Pilsen between 1671 and 1682.

The first part of this study deals with classification of his fortunes, analysis and disproving of false interpreted data often used in literature. P. Jan Alexius Čapek's net of kin bounds was reconstructed through church books of several parish registers from all over Bohemia, first of all, however, from his native Vysoké Mýto. It was partly from the Town Archive of Vysoké Mýto – an archival group unaccessible to research workers until recently –, from which resources of municipal provenience were used to state a social status of individual relatives. This blood bounds' investigation was conducted both in line of paternity (Bartoloměj Čapek) and maternity (Anna Bridlová) and were primarily followed from his grandparents. Therefore uncovering and analysing of uncles – and thus also the cousins of Jan Alexius Čapek was possible.

In the final chapter destinies of particular descendants of Bartoloměj Čapek and Anna Bridlová were under scope. Among individual relatives basic life data and, as the case may be, literary and other works were recapitulated. The most significant person within the kinship was with no doubt P. Fridrich Bridel – a substantial poet of the baroque period.

The aim of the study presented was, besides revealing the kinship bounds, also to point to the influence which particular relatives might have had on Jan Alexius Čapek. It became apparent how essential the influence of the uncle P. Fridrich Bridel on the ecclesiastic career and literary works of his cousins was. Beyond, it was successfully proved that even though this influence having been undisputable, the evident case of Vojtěch Václav Čapek (1683-1745) showed that a certain level of intellectual yet creative capital was obviously present in other branches of the Čapek family as well.

This contribution eventually brings attention to Jan Alexius Čapek's accentuation of being kept in resemblance as a person who would once establish study- and other foundations, in the first case of which another two members of his kin were highly engaged, too.

TU T. O POHREBNÍ PAMÁTKU
DVOU CTHODNÝMI KNEZY
FRIDRICHOWI BRIDELIUSOWI
Z TOWARISSTWA GEZISOWA
GENŽ W POSLUHOWANÍ MOREM
NAKÁŽENAHORAKUTTIJACH

LETA RANIE J 680.

SILNINE DUŠI SIKAU POLOŽI
KTITO S TOWARYŠI SW.

SIMATE PRACI WKRISTU. ZESNUJMI
DVOU CTHODNÝMI KNEZYMI
Z TEHOZ TOWARYŠSTWA.

P. GIJIM ČAPKA
P. JANEM PERGEREM
AP. AGLAWEM TAPJIFA.

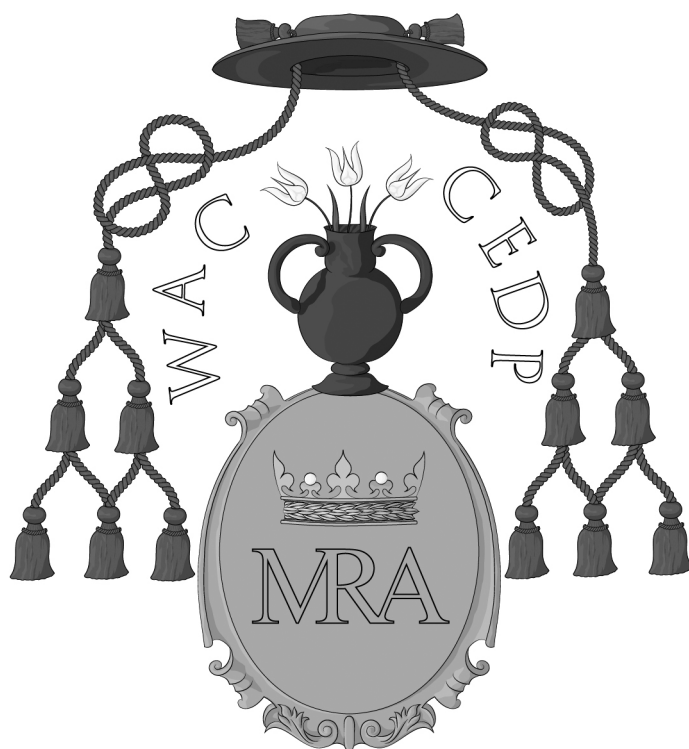
W PANU ODPOCIVA
POSTAWITIAL

DUSI OČNE WIELEČNY PANJANALEXI
ČAPEK (TITUL) STAROBIESLAW
SKI PIONOSJADERAN ETC: ETC
PRAWI JI O SESTRYBNI

DRVHEO BRATR
WIZD WJŽENA LETA J 20J.
MÉSICE DUMRADNE. 19.

Sloup na plzeňském Náměstí Republiky. Foto Václav Černý

Znak P. Václava Vojtěcha Čapka dle jeho pečeti. Autor kresby Milan Wölf